

عنوان مقاله:

بررسی اثرات کشاورزی شهری در بهبود اقتصاد محلی شهری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مجتبی رفیعیان - دانشیار گروه شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

فرزانه ایزدی - کارشناس ارشد گروه شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

کشاورزی شهری به عنوان یکی از رویکردهای نسبتاً جدید در دنیا، ابتدا با هدف خودکفا کردن شهرها در تامین غذا و کاهش هزینه هایی همچون حمل و نقل مواد اولیه، انبار، فرآوری محصولات و ... مطرح شد و همزمان با گسترش مفاهیم پایداری به ویژه پایداری زیست محیطی رشد کرد. امروزه ایجاد فرصت های مناسب برای رشد اقتصادی شهر (کارآفرینی) امری بسیار ضروری است و شهرها رقابت شدیدی را برای جذب سرمایه گذاری های بخش خصوصی و ایجاد اشتغال تجربه می کنند. در این میان، استفاده از کشاورزی شهری به عنوان رویکردی برای دستیابی به توسعه اقتصاد محلی می تواند زمینه ای قابل بحث و با اهمیت باشد، لذا این پژوهش با هدف بررسی اثرات ایجاد الگوی کشاورزی شهری در بهبود اقتصاد محلی، شکل گرفته است. در راستای دستیابی به این هدف ابتدا ادبیات موضوعی هر دو مفهوم مطالعه و مورد بررسی قرار گرفت تا با شناخت بهتر آن ها، معیارها و شاخص های سنجش و ارزیابی تهیه و تنظیم شود. سپس با انتخاب مدل رگرسیون چندگانه سلسله مراتبی (HMR) بر مبنای نظرات ساکنان (استفاده از پرسشنامه) این ارزیابی پیگیری شد. این مدل به روش از بالا به پایین با دارا بودن ۴ معیار، ۸ شاخص در سه سطح طراحی گردید. نتایج میزان اثرگذاری کشاورزی شهری بر بهبود اقتصاد محلی در محدوده مورد بررسی متوسط ($1 < 3.35 < 5$) با میانه نظری ۳ برآورد شد. نتایج حاصل از مدل نشان داد که از دیدگاه ساکنین، عامل ایجاد اشتغال بیشترین میزان اثرپذیری از کشاورزی شهری و عامل جذب سرمایه گذاری های خارجی کمترین میزان اثرپذیری از کشاورزی شهری را دارا است.

کلمات کلیدی:

کشاورزی شهری، اقتصاد محلی، ارزیابی اثرات، مدل رگرسیون چندگانه سلسله مراتبی، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427344>

